

WUNDERKAMMER /32

AGENDA BEZOEKT
BRUSSELSE ATELIEREN

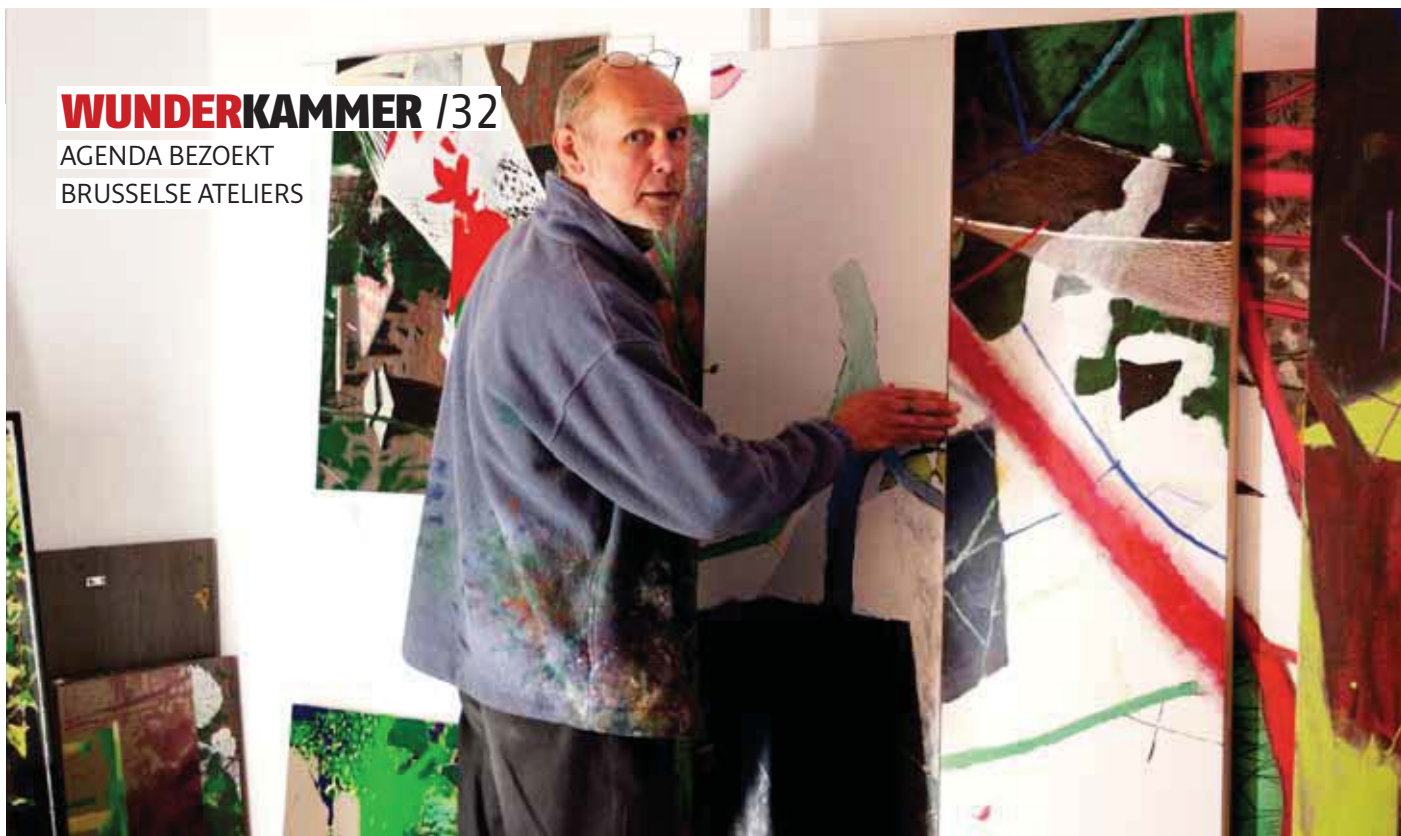

Foto: Heleen Rodiers

Gorik Lindemans

NLI "Zoals je naar een bakker gaat om een brood te kopen, zo is het de bedoeling dat je hier komt aankloppen om een kunstwerk te kopen. Rechtstreeks bij de schilder. En als je een blauwe taart wilt, dan zal ik wel een smurfenschilderij maken... bij wijze van spreken." Gorik Lindemans (1956) betreft zijn Schilderij, een kunstwinkel waar hij ook tijdelijk zijn atelier heeft ondergebracht, in de Hopstraat sinds 1 april. "Het blijkt een symbolische datum," verzucht hij. "De crisis helpt natuurlijk niet. Misschien heeft iedereen het als een grap beschouwd. Het was nochtans ernstig bedoeld. Ik ben er nog altijd." En dat is al een hele tijd. Gorik Lindemans woont sinds 1978, toen hij afstudeerde aan Sint-Lukas, in Brussel. Over die dertig jaar heeft hij zowat alle artistieke wateren doorzwommen. Als grafisch vormgever van affiches en programmaboekjes voor onder andere Rosas en De Munt, als illustrator van kinderboeken, en als kunstenaar met een heel aparte kijk, met veel aandacht voor het boek, voor natuur en de compositie. Na omzwervingen in de fotografie, drukwerk, de video- en installatiekunst zei hij in 2000 de kunstwereld vaarwel. Maar de zin om het schilderen uit zijn studie- en beginperiode weer op te pikken bleek te groot. De voorbije twee jaar hield de ReGoriktion - zoals hij zijn wederopstanding noemt - huis in de voormalige brouwerij Belle-Vue. Tot de verbouwingen. Daarna vatte hij het plan op voor De Schilderij. "Ik schilderde toen naar foto's die ik in mijn tuin had genomen. Maar het plaatje op het einde, het mooie prentje stoorde mij. Door die werken dan middendoor te zagen en anders samen te zetten, kwam het schilderen zelf naar de voorgrond en maakte het plaatje plaats voor een schilderij." Nu werkt Gorik Lindemans op fotokopieën van

eigen foto's. "Omdat ik het belangrijk vind dat de precisie van het origineel ook in het schilderij zit. Ik maak zwart-witfotokopieën van de foto's, ik vergroot ze uit, druk ze af, en kleur ze dan in. Dat inkleuren verloopt soms ook op een narratieve manier: je kiest lijnen en vlakken uit om in te kleuren. Zo kom je tot iets figuratiefs. De bedoeling is te benadrukken wat er niet te zien is. Met behulp van bestaande lijnen wordt een nieuw verhaal zichtbaar gemaakt." Gorik Lindemans voert een onderzoek naar de schilderkunst: de kunde en het plezier van het schilderen. "Me amuseren is het doel, ongeacht of het schilderij mooi of lelijk wordt, het plezier zo lang mogelijk aanhouden. Al kan dat op een bepaalde manier ook weer geen plezier worden. Dilemma's!" (*Licht*) Het zijn die dilemma's, die momenten waarop de praktijk vastloopt, die Gorik Lindemans expliciteert op zijn website. Het is een interessante benadering om het (vallen en opstaan van het) creatieproces bloot te geven. In die artistieke dynamiek en weerbaarheid ligt misschien de essentie van Gorik Lindemans' kunstenaarschap. "Het is zeker zo dat het falen openingen creëert naar wegen waar je niet eens aan zou hebben gedacht. Je moet voortdurend alert zijn." Dat speelse zoeken en vinden is een rode draad in het werk van Gorik Lindemans. Of het nu om de artistieke focus gaat, of over de randvoorwaarden van de praktijk. Ook De Schilderij is een experiment, en een kunstwerk op zich, met tegen de muren afgewerkte schilderijen op deurpanelen, die centraal plaatsmaken voor een grote tafel met daarop de resultaten van een onderzoek dat hij doet naar de verborgen kanten en subliminale boodschappen van Marcel Duchamp. "Maar dat is *une autre histoire!*"

GEMEENTE: Brussel
SCHILDERIJ LINDEMANS: Hopstraat 63, Brussel
1-2-3-DUCHAMP:
eentweedrieduchamp.wordpress.com
INFO: goriklindemans.wordpress.com

Meer op agendamagazine.be

KURT SNOEKX